

Όταν οι πρώτοι Έλληνες έφταναν στο νησί Έλις της Νέας Υόρκης

/ Ομογένεια

Από το 1852 μέχρι και το 1954, δηλαδή για περισσότερο από έναν αιώνα, το νησί Έλις, που βρίσκεται στα ανοιχτά της Νέα Υόρκης, λειτούργησε σαν ο «πρώτος σταθμός» για τα εκατομμύρια μετανάστες που ήθελαν να βρουν μια καλύτερη ζωή στην «γη της επαγγελίας», τη νέα απέραντη χώρα της Αμερικής, που προσέφερε τότε απλόχερα ευκαιρίες στον κόσμο που έφτανε εκεί.

Όλα αυτά τα χρόνια, οι άνθρωποι που έφταναν με τα καράβια έξω από τη Νέα Υόρκη περνούσαν από ιατρικές εξετάσεις, και ανάλογα με τα αποτελέσματα, οι Αρχές τούς επέτρεπαν την είσοδο ή τους «επιβίβαζαν» ξανά στα καράβια. Ήταν μια εποχή που η Αμερική είχε αρκετά ανοιχτά σύνορα, στην προσπάθειά της να επανδρώσει με έναν «λογικό» πληθυσμό την απέραντη χώρα που απλωνόταν πέρα από την ανατολική ακτή.

Ορισμένοι από τους μετανάστες που έφταναν άλλαζαν όνομα, με σκοπό το νέο βάπτισμα που θα έπαιρναν, να τους έβαζε πιο ομαλά στην καθημερινότητα της νέας τους πατρίδας. Πολλοί ξέχασαν από που ήρθαν, άλλοι πάλι όχι...

Στις 11 Απριλίου του 1890 φτάνουν οι πρώτοι Έλληνες. Για χρόνια, όσοι έφταναν εκεί έτρεμαν να μην τους γυρίσουν πίσω. Η Ευτέρπη Δουκάκη εξομολογείται: «Στο λιμάνι της Νέας Υόρκης μάς έβαλαν στην καραντίνα για μια ημέρα και μετά μας πήγαν στο Ellis Island. Εκεί μας αραδιάσανε σαν τα πρόβατα για να μας εξετάσουν. Όλοι τρέμαμε μήπως δεν μας βρουν απολύτως υγιείς και μας γυρίσουν πίσω. Ο πατέρας μου αποκαλούσε το Ellis Island “νησί των δακρύων και του φόβου”».

Όταν οι μετανάστες έβλεπαν το επιβλητικό Άγαλμα της Ελευθερίας (που πολλοί υποστηρίζουν ότι θα έπρεπε να βρίσκεται στο νησί Έλις), ένιωθαν ανακουφισμένοι, χωρίς να περιμένουν τον έλεγχο που θα ακολουθούσε. Εκτός από την υγεία τους, μοναδική προϋπόθεση για να τους επιτραπεί η είσοδος στη χώρα ήταν να έχουν μαζί τους 25 δολάρια, ώστε να καταφέρουν να επιβιώσουν μέχρι να βρουν μια δουλειά.

Από το 1890 μέχρι το 1924 περισσότεροι από μισό εκατομμύριο Έλληνες έφτασαν στο νησί Έλις και προσπάθησαν να κάνουν την τύχη τους στην Αμερική. Οι μισοί περίπου από αυτούς επέστρεψαν κάποια στιγμή της ζωής τους στην Ελλάδα. Ο ρατσισμός κατά των Ελλήνων ήταν μεγάλος, με τους ντόπιους να τους αποκαλούν «βρομοέλληνες» («dirty Greeks») και «λιγδιάρηδες» («greaseballs»), ενώ ανήκαν στα έθνη που αποκαλούσαν PIGS (Polish, Italian, Greeks, Slavs), δηλαδή «γουρούνια».

Παρ' όλα αυτά, η χώρα έδωσε σε πολλούς Έλληνες τη δυνατότητα να δουλέψουν και να μεγαλουργήσουν.

Σήμερα το νησί Έλις είναι τουριστικό αξιοθέατο με πάνω από τρία εκατομμύρια επισκέπτες κάθε χρόνο. Όποιος γνωρίζει κάποιον συγγενή του που βρέθηκε κάποτε στο «πρώτο σκαλοπάτι» της Αμερικής, τότε μπορεί να το επισκεφτεί, να μάθει την ιστορία της μετανάστευσης των ΗΠΑ αλλά και να ρίξει μια ματιά στα αρχεία των μεταναστών. Είτε για να μάθει τις ρίζες του, είτε για να μάθει λεπτομέρειες για την ιστορία των προγόνων του...

Πηγή: e-daily.gr / Πέτρος Καλογεράς